

påföljd än fängelse inte kan komma ifråga. Med hänsyn härtill och till att Kader Bencheref saknar anknytning till Sverige skall han också utvisas ur riket.

Beträffande straffmätningen och förbudet att återvända till Sverige gör hovrätten följande överväganden.

Försöken till våldtäkt har i vart fall i tre av fallen utförts på sådana platser och under sådan tid att risken för upptäckt och ingripande av tillskyndande utomstående varit påtaglig. De har inte varit välplanerade utan framstår mer som en följd av hastigt påkomna infall, möjligen till följd av överdriven alkoholkonsumtion, och det är att märka att trots att det rört sig om flera försök har inget lett till fullbordat brott. Det förhållandet att det rört sig om fyra försök mot olika målsäganden har naturligtvis stor betydelse för bedömande av straffvärdet. Våldtäktsförsöken har av målsägandena upplevts som hotfulla och integritetskränkande och särskilt de två sista brotten har varit av allvarligt slag med ett straffvärde som närmar sig lägsta straff för fullbordat brott. Vid bedömande av gärningarnas straffvärde bör det dock även beaktas att brotten begåtts i ett sammanhang och under en kort tidsrymd.

För ett återreseförbud i samband med utvisning anses som huvudregel gälla att det skall tidsbegränsas (se bl.a. NJA I 2001 s. 500 och där angivna hänvisningar). Den aktuella brottsligheten kan mot bakgrund av gällande praxis inte anses vara av sådant särskilt allvarligt slag som ger anledning att frångå huvudregeln om tidsbegränsning. Även om Kader Bencheref gjort sig skyldig till flera brott så kan det inte heller anses föreligga sådan påtaglig risk för återfall i allvarlig brottslighet att återreseförbudet av det skälet inte skall tidsbegränsas. Tiden för återreseförbudet bör bestämmas till tio år.

Vid bestämmandet av straffet skall beaktas det men som utvisningsbeslutet medför. Kader Bencheref har ingen anknytning till Sverige. Återreseförbudet har emellertid betydelse för möjligheterna att få tillträde till samtliga stater som ingår i Schengensamarbetet. Det finns visserligen inte någon utredning som visar att Kader Bencheref har anknytning till någon av dessa stater. Att under lång tid vara betagen

möjligheten att få tillträde till flertalet av de västeuropeiska staterna torde dock, särskilt för en yngre person, innebära ett visst men.

Mot bakgrund av vad ovan anförts om försöksbrottens straffvärde och återreseförbudets verkningar finner hovrätten att påföljden för den samlade brottsligheten bör bestämmas till tre år.

Skadestånd

Den bedömning hovrätten gjort i ansvarsdelen medför att Kader Bencheref är skadeståndsskyldig gentemot målsägandena. Då det inte råder någon tvist om beloppet, skall tingsrättens dom stå fast i dessa delar.

[Redacted]

[Redacted]